

1894-04-06

AFSENDER

Johanne Larsen

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Prog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen ses på poststempleet

Generel kommentar:

Laura og Albrecht Warbergs
sølvbryllup var nært forestående.

Alhed Larsen, f. Warberg, var i Italien
med sine to onkler, og hun kom ikke
hjem til festen.

Johanne var i huset hos Berthelsen på
godset Nislevgaard ved Otterup.

Modtagersted:

Consolato di Danimarca, Firenze

Omtalte personer:

Rigmor Balslev

Thorvald Balslev

Agnes Berthelsen, Nislevgaard

Emil Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Julie Brandt

Thomas Bredsdorff

Christine Mackie

Ellen Sawyer

Laura Warberg

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 0186

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne takker mange gange for blomstermønsteret, som Alhed har sendt. Hun frygter, at broderiet ikke bliver færdigt til sølvbrylluppet, men hun har været i Odense at købe garn, og hun syr meget på det. Johanne har nogle spørgsmål angående blomsterne på mønsteret.

Johanne har været i selskab med Christine og Thomas. De har overnattet i en lejlighed, hvor døren smækkede, og der ikke var lys.

Det er skønt, at Alhed skal til Rom.

Johanne ved ikke meget om, hvad hendes forlovede laver. Hun beder Alhed sætte italienske frimærker på brevene til Carl. I øvrigt ønsker hun tillykke med fødselsdagen.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

No. 3

Frøken Alhed Warberg

R.V. Consolato di Danimarca

"Bella scuardo"

Firenze

Italia

Kære Be!

Du har min Agtelse i allerhøjeste Grad, baade fordi du har forholdsvis hurtigt sendt Tegninger og for deres Smukhed; jeg synes, det er aldeles nydeligt, men er jo pokkers svært at sy; man må jo egentlig betragte det halvt som Kunstsyning, eftersom Blomsterne er så levende tegnede; det værste er, at det er så aldeles rasende sent, det går nemlig ikke an at sy det med store flotte, dristige Sting, saa kommer det ikke til at ligne efter noget, man må netop sidde og pille med det; jeg tvivler på, det bliver færdigt til Sølvbrylluppet, det gjorde jeg straks, da jeg så Tegningen, men jeg syntes alligevel – hellere ikke få dette færdigt [fortsætter s. 2]

[skrevet lodret øverst på siden:]

Endnu en Gang min Kompliment for Tæppet – jeg havde ikke tænkt mig det nær så kønt og fordi du overkom at få det lavet. – Hils Onkel Lud - og Emil, når han kommer.

Og så til Slut en varm Lykønskning fra din S.

J.

[S. 2:]

end at vælge noget ikke nær saa smukt i en eller anden Retning, selv om det blev færdigt; synes du ikke ogsaa. Fru Berthelsen syntes så absolut, at

jeg ikke skulde tage de inderste Blomster med, altså slette alt, hvad der skulde paa Bordpladen, både fordi det blev hurtigere og fordi hun mente det andet var for bepakket; jeg var nær ved at lade mig forlede af denne Daarskab af Magelighedshensyn, men heldigvis greb jeg mig selv i Nakken i sidste Øjeblik, så det er kommen på altsammen. Jeg syr al den Tid det er mig muligt og det er ikke saa lidt, men det bli'r ikke noget videre. Jeg fik Sendingen om Torsdagen og gik straks på Timen til Odense med det for at få det tegnet på og lede Farver ud, gik herfra Kl. 1, endte Ærinder derude gik Hjem igen og var her Kl. 7 - flinkt Berthelsen var ved at tabe Næse og Mund over mig Saa fik jeg det om Mandagen og fangede straks an; jeg har syet den ene af Smørblomsterne og er nu ved den højrøde Frugtblomst, Det er jo en Pyrus Japonika? og vi har en her i

Haven; det er storartet, at jeg har den at se efter. For Resten synes jeg ["jeg" indsat over linjen] ikke, der er Forskel (i Tegningen) på dem og så Æbleblomsterne, er det din Mening, at den ene af Grenene er en rigtig Æblegren S.u, saa er det ikke helt korrekt, da Blomsterne jo egentl. skulde sidde i Klumper, men skit – det var jo også umuligt at sy så. Tak for Forklaringerne i Brevet, dem har jeg stor Nytte af. Dem du kalder Begonier, er det dem, der ligner Tullipaner? S.u ["S.u" indsat over linjen] Sendte du ikke en af dem til Chr. Jeg synes der var sådan en blandt hendes, og de var altså lysehøjrøde, de bliver svære, da jeg ikke har Anelse om dem. Og Farven på deres Blade, er den ikke grågrøn noget lign. Tulipanblade? Mon du svarer på disse Par Ting - du gider vel ikke skrive til mig f[ulæseligt]sene, men kan du ikke til Elle i en af Mors Breve, så kan hun sende mig din Forklaring, når hun skriver til mig. – Anemonerne bliver vist svære, jeg maa se at få nogle i Odense hos en Gartner; jeg behøver ikke at lægge blaa og røde Tråde sammen til lilla (det vilde desuden blive grimt, man kan jo faa lilla Silke. Det var en lang Forklaring om Tæppet, men det er jo også et vigtigt Spørgsmaal. Jeg skal hjem i Morgen, saa tager jeg det med og viser dem det, samt faar Råd om et og andet. Chr. & Thomas kommer jo hjem; de Vrølehoveder, først får jeg Brev, de kommer første Søndag, så at Chr havde skrevet fejl, det var først næste – så Atter, at de alligevel kom første Lørdag Nu læser jeg tidligt med Ane og gaar til Odense, så jeg kan nå at komme med Eftermiddagstoget, altså sammen med Th. og Chr. Det glæder jeg mig vældigt til; jeg fik jo set saa lidt til dem derinde de var jo på Falster. Jeg morede mig ellers glimrende derinde i Påsken, Th. var jo fuldstændig frit gående de sidste Dage, jeg var der – Du ved vel, at han havde brækket sit Ben. Han, Bran og jeg dangderede den af sammen, hyggelige Aftener på den nye Kafé o.s.v. – Straks blev jeg lidt

skuffet over den, men den kan jo for Resten heller ikke være hyggelig, når man kommer træt hjem Kl. [ulæseligt tal] om Natten og der er koldt, hvad der bidrog til Uhyggen var, at vores Døren [”en” sidst i ordet overstreget] til Lejligheden smækkede nok så lystigt, da vi kom, vi stod angstfulde nede på 4de Sal, men vi måtte jo tilsidst vove os derop; uheldigvis havde vi ingen Svovlstikker, så vi måtte rode Lejligheden igennem, inden de fandtes – først så blev vi klare på, at den var kemisk ren for Tyve og Bøller, det var kun Chr, der tilfældigvis havde glemt at lukke Døren, da hun gik.

Fredag Middag,

Ah! nu føler jeg tilfulde, at du nok ikke naar at faa dette paa din Fødselsdag, men du faar vel en Del paa selve Dagen, så du er glad nok ved at faa et lidt senere. Ja, maa jeg saa gratulere dig, lille Be – gid du må blive et helt Aar dernede endnu, det er et smukt Ønske, synes jeg. Længes du hjem? Næ, det gør du vel ikke, det er heller ikke noget at spille Tiden med det; tænk hellere på, at du skal til Rom, det er anderledes Sjøv. – Du skælder mig ud fordi jeg ikke skriver noget om Studimse, den Møgtoer; men jeg ved ikke en Kvidder om ham; han går på sit Rødkilde og passer fuldstændig sig selv, der er ikke Spor at bemærke. Men han kommer vel sagtens hjem mellem de to Hold eller Afdelinger – mellem Karle- og Pigeskolen mener jeg – for Pokker. Saa ser jeg ham vel i Tarup, saa skal jeg berette om ham – eller rettere berette Rimses eventuelle Beretninger om ham – jeg har ikke Tid til mere; jeg er saa optaget i denne Tid både af det Sytøj og af min Musik, som jeg hænger godt i med. Jeg staar op om Morgenen tidligt og øver mig, i Gaar var jeg nede Kl 6: stolt.

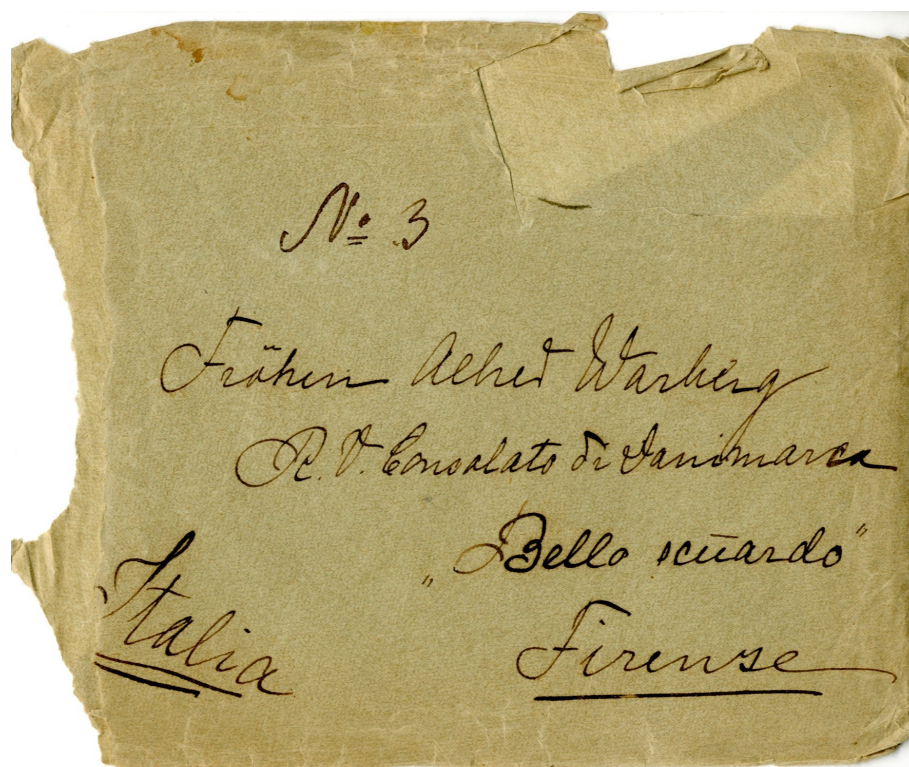
Vær nu ikke gal over at dette baade kommer for sent og er saa kort, naar jeg kommer hjem skal jeg stjæle nogle Frimærker, så skal du faa en Gang Brev til: jeg kan jo nok tænke mig, at du gouterer dem, når du er saa langt væk. -----

Kan du ikke, når [”når” overstreget] hvis du skriver til mig, købe en hel Del Frimærker af lille Værdis og sætte på Brevet, så der kommer flere forskellige Slags, Carl samler på udenlandske Frim. og har næsten ingen italienske. Husk det! Du kan jo også gøre det hjem til så kan de sende mig dem.

[Skrevet lodret under selve brevet:] April 1894.

OMTALTE VÆRKER

Alhed Larsen har tegnet blomster til en form for dug, som søsteren Johanne skal brodere som en sølvbryllupsgave til forældrene.

Indtægter
 du har min Agtelse i allerhøjeste Grad
 haardt fordi du saa forholdsvis hurtigt
 sendte Tegningen og for dens Smukhed.
 Jo synes, det er aldeles nydeligt, men
 er jo Pibbers ordet at by, man maa
 jo egentlig betragte det halvt som
 Kunstbryning, eftersom Blomsterne
 er saa levende tegnet, det venter er,
 at det er saa aldeles ensende sent, det
 var nemlig ikke an at by det med
 store flatte, dristige Ting, sa' kunne
 det ikke til at ligne efter noget, man
 maa vel paa sidde og spille med det. Jo
 skriver paa, det bliver færdigt til Tals-
 bryllupet, det gjord jo stak, da jo sa'
 Tegningen, men jo syntes alligevel
 hellere ikke kan dette færdigt

ent at vælge noget ikke var saa
smukt i en eller anden Retning, saa
om det blev færdigt; synes du ikke ogsaa
En Berthelsen syntes så absolut, at jeg
ikke skulde tage de inderste Blomster med
altså slette alt, hvad der skulde paa
Bordpladen, både fordi det blev hurtigt
og fordi hun mente det andet var for be-
gæret; jeg var var ret at lade mig for-
lede til denne Dareskab af Mangel-
hed henrygt, men heldigvis greb jeg mig
selv i Nakken i sidste Øjeblik, så det u-
kommen på altsammen. Jeg sagde al den
Tid det var mig muligt og det var ikke saa
lidt, men det var ikke noget videt.
Jeg fik Sendingen om Torsdagen og gik
straks på Turen til Adressen med det for
at på det begyndt på de Farver ud,
gik herfra Ole T, første Arinden derude
virkelig igen og var her Ole T - flink
Berthelsen var ret at tage Idet og Mund over mig

Har jeg jo det om Mandagen og paa gade-
straks an; jo har syt den ene af Smirblom-
sterne og er en det den ^{højeste} Trulblomst
det er jo en Pyrus japonica og vi kender
her i Slaven, det er storartet, at jeg har
den at se efter. Forresten synes ikke, der er
forskell (i Tegningen) på den og så Abbe-
blomsterne, er det din Mening, at den ene
af Grenene er en rigtig Abbeplant, ^{den} ~~den~~
er det ikke helt korrekt, da Blomsterne
is egentl. skulde sidde i klumper, men
shit - det var jo på umuligt at sy så.
Tak for Forklaringerne i Brevet, dem har
jeg stor nytte af. Den du kaldte Be-
gonia, er det den, der ligner Tulli-
kanner? ^{den} ~~den~~ Ser du ikke den af dem til
højre, jo synes der var sådan en blandt
hendes, og de er altså lysebrune. De bliver
tride, da jeg ikke har Anelse om dem.
Og farven på deres Blade, er den ikke grøn-
brun næret lilla. Tuliskan blade? Kan du

BB0186
svare på disse Par Ting - du gider vel
ikke skrive til mig personene, men kan
du ikke til alle i en af mine Breve på
kan liden skide mig din Forklaring, som
hun skriver til mig. - Ansvorene
bliver vist svare, G. man se at på nogen
i Odense hos en Gartner, j. behøver ikke
at lægge klan g. rade Træde sammen til
lilla (det vied deruden blive grint,
man kan jo faa lilla Tilke. Det var en
lang Forklaring om Tappet, men det er
jo på et rigtigt Gjøgnermaal. Jeg skal
lyse i Morgen så tager j. det med g.
viser dem det, samt faa P. at om et g.
andet. Chr. & Thomas kommer j. lyse,
de Trivlekommer, først får j. Brev, de
kommer først Lørdag, så at Chr. have
skrevet fej, det var først udeste - så
Atte, at de alligevel kom først Lørdag
hvi lader j. tidligt med Aug. g. rade
til Odense, så kan j. nå at komme

med 3 timer middagstog, altså sammen
med 12. og 13. Det glæder jeg mig vældigt
til; jeg fik jo selv bare lidt til dem derinde
da var jeg på Falster. Jeg mødte mig
ellers glimrende derinde i Færøerne, da
var jo fuldstændig ^{helt} glimrende de sidste
slap, jeg var der - du ved vel, at han
havde brækket sig Den. Han, Brant og
Jørgensen den af sammen, hyggelig
Afner på den nye Orasé o.s.v. —
Baks blev jo lidt skuffet over den, men
det kan jo for Østen heller ikke være
hyggelig, når man kommer tæt
tæt på ham hatten og der er koldt,
hvad der bidrag til Nøggen var, at
vovs ~~Østen~~ til Lejligheden smukke
nok så lystigt, da vi kom; vi stod
angstfuldt med på 4de Sal, men
måtte jo tilsigt være nederst; uheldigvis
havde vi ingen Svendstikker
så vi måtte rode Lejligheden

igennem, inden de fandtes - først
så blev vi bleve præ, at den var kommet
en for Tyne og Bøller, det var kun
Els, der tilfældig vis havde glemt at
lukke døren, da hun gik. —

Freday Middag

Ah! nu påler jeg tilføede, at du
nok ikke naar af for dette paa
din Fødselsdag, men du naar vel
en del paa selve dagen, så at du
er glad nok ved at faa et lidt senere
fa, man jo saa gratulere dig, ^{W.}
Be-gi't du mig blive et helt år den
nede endnu, det er et smukt Gode,
synes j. Langes du hjem? Hee,
det gør du vel ikke, det er heller ikke
naget at give tiden med det, tank
bøllere præ, at du skal til Rom, det er
andledes Ljov. — Du skal nu
int Jovis j ikke skriver noget

om tudimse, den Møjslet, men
givet ikke en Øvidde om ham
han går på sit Dørkild og passer
fuldstændig sig selv, der er ikke for
at bemærke. Men han kommer vel
sagtens hjem mellem de to Hæder
eller Afdelinger - mellem Karle-
og Pige skolen mener jeg - for Pakker-
Lænder jeg ham vel i Tårup, saa
skal jeg berette om ham - eller retter
berette Prinses eventuelle Beretning
om ham. — Jeg har ikke Tid til
mere, jeg er så optaget i denne Tid
både af det Lyk og af min Musik, som
jeg bruger godt i mit. Jeg staaer og om
Morgenen tidligt og over mig, i saa na-
je med Vel 6. Hæder.

Der er ikke gal over at dette baade
kommer for sent og er saa kort, naar
kommer hjem skal jeg staae nogle Fim Eker,
saa skal der fra en Gang Brev til. Jeg kan is-
nok tænke at du gæfver dem, naar du er
saa langt væk.

880186
Kan du ikke ^{hvis} du
skriver til mig, købe en
hel Del Triumarker af
lille Værdi og sætte på
Brevet, så der kommer
flere forskellige Slags,
Carl sætter på uden
landske Ting og har
næsten ingen italienske
Hushold. Du kan jo
også gøre det hjem til

April 1894.

så kan de sende
mig dem.